



# ჭიდაობა ჩვენი, ქართული

ქართული ჭიდაობა

## შეხვედრა ქართველ ფალანგებთან

**პილაობის** ქართული სკოლის ტრიუმფატორებთან, ოლიმპიური თამაშებისა და მსოფლიო თითქმის ყველა ჩემპიონთან საზოგადოების ისეთი შეხვედრა, როგორც ამ დღეებში გორის ეკონომიკური ინსტიტუტის სააქტო დარბაზში შედგა, ვფიქრობთ, უნიკალურია ჩვენი რესპუბლიკის სპორტულ ცხოვრებაში.

ამ დღეს გორს ეწვივნენ ქართველი ოლიმპიური თამაშებისა და მსოფლიო ჩემპიონების ყველა თანაობის წარმომადგენელი ფალანგები, ისინი, ვისი სახელებიც დიდების შარავანდედითაა მოსილი ქართული ეროვნული სპორტის ისტორიაში, ისინი, ვისაც ათეულ წლებში განმავლობაში თავიანთი მაღალი ოსტატობით და შემართებით განცვიფრებაში მოჰყავდათ მყუდრო ქვეყნის ჩვენი პლანეტის ყველა კუთხეში, მათ შორის იყვნენ: ოლიმპიური თამაშების პირველი ქართველი ჩემპიონი თავისუფალ ჭიდაობაში დავით ციმაკურიძე, ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონი, მსოფლიოს სამგზის ჩემპიონი კლასიკური ჭიდაობაში, ლეგენდარული გვიგინი კარტოზია, მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონი, ოლიმპიური თამაშების პრიზიორი თავისუფალ ჭიდაობაში ვახტანგ ბალავაძე, ოლიმპიური თამაშების პირველი საბჭოთა ჩემპიონი ძიულაში შოთა ჩოჩიანიძე, ოლიმპიური თამაშებისა და მსოფლიო ჩემპიონები ძიულაში შოთა ხაბარელი, თემურ ხუბულაძე, გიორგი სირიტაძე, გურამ საღარაძე, შოთა ლომიძე, ზარბეგ ბერიაშვილი, დავით გობე-

ჩიანიძე, პატარა ვერელი თბილისის მოჭიდავეთა მწვერვალი იყვნენ. ამ დროს ზემოთა ხალხი, ნამდვილი დღეობა იყო, მით უმეტეს, როდესაც ზუბიაშვილების მძლავრება და სტატუსი უჭირავდა. ეს ჭიდაობა იმდენად პოპულარული იყო, რომ სხვა ქალაქებიდანაც ჩამოდიოდნენ ფალანგები. ერთგულ ბაქოდან ირანელი ჩამოვიდა, ზედხედ დაამარცხა ჩვენი საყვარელი მოჭიდავეები, ბოლოს შაშომ ისახრა: „ირაკლი მომიყვანეთ“, მართლაც ირაკლი ვაჩნაძე მოიყვანეს. იგი მერვეჯიანს სული გინანისტი იყო, 20-21 წლის, მასზე ლამაზსა და ტანად ვაქაცს ვერ ინატრებდნენ. შაშო ღიძინას ეწოდებოდა, არწმუნა, დაარბია... და ი, მართლა გავიდა ირაკლი წრეში. ირანელმა არად ჩააგლო ახალგაზრდა, გამოქანდა მისკენ, ირაკლიმ ელვის სისწრაფით ჩააგლო მკლავში ხელი, დასწია, წამოიქცა და გაშალა მიწაზე.

ქართული ჭიდაობისათვის დამახასიათებელი სწორედ ეს მოულოდნელობა გახლავთ, როცა მეტოქე იგრძნობს მოწინააღმდეგე წუთიერ, თუნდაც წუთის მეასედით გამოითიშვას და ამით ისარგებლებს. ძველად წონიანი კატეგორიები არც კი იცოდნენ — ფანდი უნდა ყოფილიყო, გრამები არავინ ითვლიდა.

ქართული ჭიდაობა ჩვენი ეროვნული საუნჯეა და იგი ისეთივე განიცა, როგორც ქართული ფოლკლორი, ხუროთმოძღვრება და სხვა საუნჯეები. მარტო ის რად ღირს, რომ ნამდვილ ჭიდაობას არც მსაჯი ესაჭიროება, მსაჯი თვითონ წაქცეულია, რომელიც წამოიღება და ხელს გამოაგწვიდს.

შვირად მსაჯის მოვალეობას ხალხი ასრულებს, მის შეძახილს, არის, „არ არის“, დიდი ფიცი-მტკიცე არ სჭირდება. სავესებით საკმარისია განარჯვებულისა და დამარცხებულის გამოსავლენად...

სცილდნენ! დღესაც თურმე კასპის ზღვაში დატევიანობენ... დაღონდნენ კახელები და შეწუნდნენ ქართლები, მაგრამ რაღა გზა ჰქონდათ; მომხრეებს ვეღარ საიღამ ხედავდნენ, რაც იყვნენ, უნდა დაკმაყოფილიყვნენ.

წინა დამეს ქართლებმა ცხვრები დაჰკლეს, კახელებმა ტიკები დასწესეს; პირველებს ხორაგი ჰქონდათ ბევრი, მეორეებს ღვინო. იფიქრეს: ეს ჩვენი ღვინო ცალ-ცალკე ცალფეხობა იქნებაო და მოდი ერთი ვქნათო. ეს ჩვენი ღვინო მაგ თქვენს ცხვრებს შეუერთოთ და ერთად მძობის ბური ვსქამოთო!

ღვინო ხმდნენ, დასწინდნენ, გაუენებამდინ იქიფეს, შეროვნდნენ და მეორე დღეს ხელი-ხელ გადახვეული გამოვიდნენ მოფხანხედ. ეს რომ გარეგნად ფაქლოვანმა დაინახა, მოვიდა კახელთან და უთხრა: — რადგანაც ბედიც შენსკენ ყოფილა, ღმერთმა ხელი მოგიმართოს, მე შენ აღარ გექმნები. ეს ბურთი და ეს მოვლანიც ღმერთმა შენ მოგანბაროსო!!! გადაჰკოცნა და გამოშვდა.

მყუდროებლმა გაიცინეს და სთქვეს: „ესე სჯობიან, ამ სიცხეში რა დროს ჭიდაობა იყო“ — და დაიშლენ...  
„დროება“, 1876 წ. 28 მაისი (№50).  
პუბლიკაცია მოამზადა სულნიკო ნეჭუბიძემ.

## „მუშაულ მინაში უღბას ფისკები“

**სოფელში** დიდხანს ცხოვრობდა და მახსოვს წინათ როგორ ხვდებოდა სოფელი გაზაფხულს, მუშაობის გარდა გაზაფხულზევე იწყებოდა სახალხო დღეობანი, თავყრილობანი.

პირველი მერცხალი ყველიერი იყო, ამ დროს იწყებოდა სპორტული შეჯიბრებანი: ჩალინი (ლახტი), დამიკარი, სიმძიმეების აწევა (საჯილოდო ქვის აწევა)... ყველიერს მოსდევდა აღდგომა-ამაღლებების (პარილი-მისი) დღეობები, აქ უკვე ჩაღებოდა ჭიდაობა, დიდი, მიხანში სროლა, გაკვრა ბურთი.

უბანი უბანს ეჯიბრებოდა, სოფელი-სოფელს, ხეობა-ხეობას, ყველა ცდილობდა, რომ პირველი ყოფილიყო, მაგრამ სინდის არ გაჰყიდნენ და რაც არ ერგებოდათ, არ შეირგებდნენ.

მეცხრამეტე საუკუნის დასაწყისში კავთურის ხეობაში ცხოვრობდა გიორგი ხიზამბარელი, კაცი ლეგენდალ ქვეული, წაუქცეველი. მაგრამ ერთ-ერთ დღეობაში, მცხეთაობას, ათოლა გლდანეთან ჭიდაობის დროს ამ უკანასკნელის ქომოციანმა (გურამიშვილებმა, რომელთა საბატონო კუთვნილება იყო სოფელი გლდანის) ათოლა გამარჯვებულად გამოაცხადეს ხიზამბარელისად შეჩინებაში. „ეს როგორ?“ — გაცოცხდა ხიზამბარელი. „არა უშავსრა, გიორგი, დღეობა კიდევ მოვა“... დაამშვიდეს მეგობრებმა და გახადეს საჭიდაო ჩხაბა.

მაშ, როგორ, დღეობაში ჩხუბს რომ არ ატეხდნენ. არც უჩხუბიათ, სამაგიეროდ სუფრა გაშალეს და მოილინეს.

ასეთი იყო ეს ლეგენდა-ფალანგები ცხოვრებაში, აქ კარგად ჩანს მეტოქისადმი მისი დამოკიდებულება. ალალი კაცი მაინც გამოარჯევებს, მოვა ახალი დღეობა და მაშინ ვნახათ.

ხიზამბარელმა ახალ დღეობას არ დაუტყდა, თბილისში ჩავიდა და იმ დროს ამიერკავკასიაში შეფის ნაცვლის მოვალეობის შემსრულებელს გრიგოლ ორბელიანს ეწვია: „ან მაჭიდავეთ ათოლასთან, ან არა და საქართველოდან გადავიხვეწებო“.

ორბელიანს ფალანგები უყვარდა. ჭიდაობა მოეწეო, ხიზამბარელმა ათოლა მოიკიდა, წრე შემოატარა და გურამიშვილების წინ დაანარცხა. ასე იყო, უსამართლობას სამართლიანობას დაუპირისპირებდნენ და სიმართლეს აღადგენდნენ.

დღეობას ხალხი დილიდანვე ელოდა — დღეს „გელახის“ ბიჭი დიბელს უნდა ეჭიდაოს, შარშან რომ წააქცია, სწორედ იმასო, უნდა გარკვეულიყო მართლა ვინ ვისა სჯობდა. კეტების ტრიალით გმირს თავის სახელი არასდროს აღუდგენია და ვერც აღიდგენდა.

ეს იყო ქართული შეჯიბრების წესი და ტრადიცია, ძალიან კარგი ტრადიცია. ჩვენი მყუდროებიც ყოველთვის იყო პირუთენელი და მიუკერძოებელი, რასაკვირველია, უყვარდა თავისი თანამემამულის გამარჯვება და ლამაზი გამოსვლები, მაგრამ მოწინააღმდეგესაც დიდი პატივისცემით ეკიდებოდა. აი, ჩვენი ბურთი სპორტის დიდი ხნის მყუდროები ვარ და ყოველთვის კმაყოფილების

გრძნობით მივდიოდი შინსაკენ, მაშინაც კი, როდესაც ჩვენი გუნდი დამარცხდებოდა. შეჯიბრებაში ზომ ერთ-ერთი უნდა დამარცხდეს. როდესაც ხედავ, რომ დამარცხებულმა ყოველი ღონე იხმარა, მაგრამ ვერას გახდა, რა გეტქმის.

ნათქვამია, მკობნის მკობნი არ დაილევათ. სპორტში ეს აქსიომაა და მყუდროებელმა უნდა იცოდეს... ჩვენი სახელოვანი ფალანგების ტრიუმფალური გამოსვლების გამო არა ერთხელ დავრწმუნებულვარ იმაში, რომ თანამედროვე ჭიდაობის ოლიმპიური სახეობებს — კლასიკურს, თავისუფალსა და ძიულას ის „კადრები“ ასაზრდოებს, ზოგი კი მთლიანად დაფუნებულაა ქართული ჭიდაობაზე, რომელსაც საუკუნოვანი ტრადიცია აქვს. იგი ჰკვებავს დიდ სპორტს ქართული ეროვნული ელემენტებით, ამაშია ჩვენი ჭიდაობის ძალა.

ქართული ჭიდაობის მაღალი განსაკუთრებით თვალნათლივ გამოიყვანა ძიულაობისტა გამოსვლებში. მრავალგზის გვინახავს, ჩვენს ბიჭებს ძლიერ მეტოქესთან ჭიდაობაში რა მონერგებულად გადმოუდიათ მეტოქე „კარულით“ და წერტილი დაუსვიათ მძიმე ორთაბრძოლისათვის და უმადლეს ტიტულებს დაუფლებიან.

თვალს თუ გადავავლებთ ჩვენი ჭიდაობის წარსულს, იმასაც დავინახავთ, რომ მსუბუქ ფალანგის ხშირად დაუმარცხებია მასზე გაცილებით მძიმე მეტოქე. ახლანდელ კიროვის პარკში (მაშინ ვერის სასაფლაო იყო), კარგად დიდ მინდორზე, მტკვარს რომ დასცქეროდ, ჭიდაობა იმართებოდა, მაშინ თბილისის სხვა უბნებიდანაც მოდიოდნენ (ნაძალადევიდან, კუკიდან, ხარფუხიდან, დიდუბიდან) და ეს ნამდვილად მთელი თბილისის ფალანგების შეჯიბრება იყო. გამოირჩეოდნენ ნაძალადეველები (პატარა ნახალაძეები), მაგრამ ვერებლებთან ვერ მოდიოდნენ. მეთაურობდა ც. კახიანიშვილი (შაშო ვერელი).

ირაკლი ციციშვილი, ირაკლი ვაჩნაძე, პატარა ვერელი თბილისის მოჭიდავეთა მწვერვალი იყვნენ. ამ დროს ზემოთა ხალხი, ნამდვილი დღეობა იყო, მით უმეტეს, როდესაც ზუბიაშვილების მძლავრება და სტატუსი უჭირავდა. ეს ჭიდაობა იმდენად პოპულარული იყო, რომ სხვა ქალაქებიდანაც ჩამოდიოდნენ ფალანგები. ერთგულ ბაქოდან ირანელი ჩამოვიდა, ზედხედ დაამარცხა ჩვენი საყვარელი მოჭიდავეები, ბოლოს შაშომ ისახრა: „ირაკლი მომიყვანეთ“, მართლაც ირაკლი ვაჩნაძე მოიყვანეს. იგი მერვეჯიანს სული გინანისტი იყო, 20-21 წლის, მასზე ლამაზსა და ტანად ვაქაცს ვერ ინატრებდნენ. შაშო ღიძინას ეწოდებოდა, არწმუნა, დაარბია... და ი, მართლა გავიდა ირაკლი წრეში. ირანელმა არად ჩააგლო ახალგაზრდა, გამოქანდა მისკენ, ირაკლიმ ელვის სისწრაფით ჩააგლო მკლავში ხელი, დასწია, წამოიქცა და გაშალა მიწაზე.

ქართული ჭიდაობისათვის დამახასიათებელი სწორედ ეს მოულოდნელობა გახლავთ, როცა მეტოქე იგრძნობს მოწინააღმდეგე წუთიერ, თუნდაც წუთის მეასედით გამოითიშვას და ამით ისარგებლებს. ძველად წონიანი კატეგორიები არც კი იცოდნენ — ფანდი უნდა ყოფილიყო, გრამები არავინ ითვლიდა.

ქართული ჭიდაობა ჩვენი ეროვნული საუნჯეა და იგი ისეთივე განიცა, როგორც ქართული ფოლკლორი, ხუროთმოძღვრება და სხვა საუნჯეები. მარტო ის რად ღირს, რომ ნამდვილ ჭიდაობას არც მსაჯი ესაჭიროება, მსაჯი თვითონ წაქცეულია, რომელიც წამოიღება და ხელს გამოაგწვიდს.

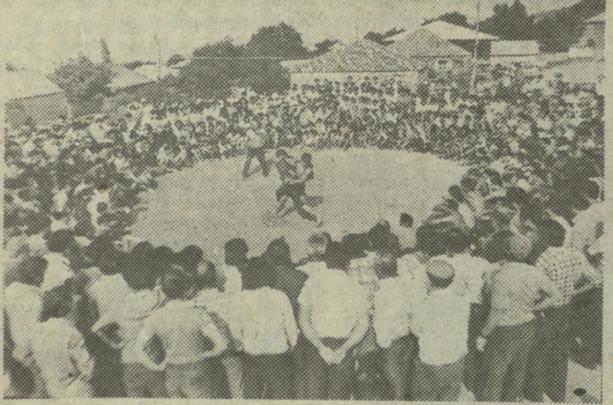
შვირად მსაჯის მოვალეობას ხალხი ასრულებს, მის შეძახილს, არის, „არ არის“, დიდი ფიცი-მტკიცე არ სჭირდება. სავესებით საკმარისია განარჯვებულისა და დამარცხებულის გამოსავლენად...

სცილდნენ! დღესაც თურმე კასპის ზღვაში დატევიანობენ... დაღონდნენ კახელები და შეწუნდნენ ქართლები, მაგრამ რაღა გზა ჰქონდათ; მომხრეებს ვეღარ საიღამ ხედავდნენ, რაც იყვნენ, უნდა დაკმაყოფილიყვნენ.

წინა დამეს ქართლებმა ცხვრები დაჰკლეს, კახელებმა ტიკები დასწესეს; პირველებს ხორაგი ჰქონდათ ბევრი, მეორეებს ღვინო. იფიქრეს: ეს ჩვენი ღვინო ცალ-ცალკე ცალფეხობა იქნებაო და მოდი ერთი ვქნათო. ეს ჩვენი ღვინო მაგ თქვენს ცხვრებს შეუერთოთ და ერთად მძობის ბური ვსქამოთო!

ღვინო ხმდნენ, დასწინდნენ, გაუენებამდინ იქიფეს, შეროვნდნენ და მეორე დღეს ხელი-ხელ გადახვეული გამოვიდნენ მოფხანხედ. ეს რომ გარეგნად ფაქლოვანმა დაინახა, მოვიდა კახელთან და უთხრა: — რადგანაც ბედიც შენსკენ ყოფილა, ღმერთმა ხელი მოგიმართოს, მე შენ აღარ გექმნები. ეს ბურთი და ეს მოვლანიც ღმერთმა შენ მოგანბაროსო!!! გადაჰკოცნა და გამოშვდა.

მყუდროებლმა გაიცინეს და სთქვეს: „ესე სჯობიან, ამ სიცხეში რა დროს ჭიდაობა იყო“ — და დაიშლენ...  
„დროება“, 1876 წ. 28 მაისი (№50).  
პუბლიკაცია მოამზადა სულნიკო ნეჭუბიძემ.



საპაი წარმართული

## ჭიდაობა

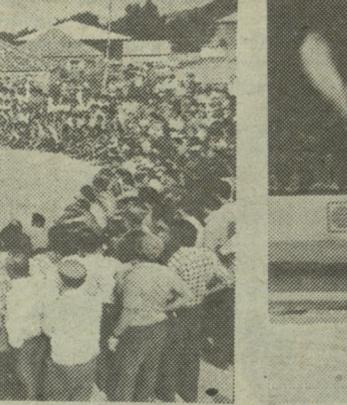
**გამოვიდა** მოედანზედ ორი მოჭიდავე, ერთი გორელი და მეორე კახელი. ორივე მეტათ გაკურატებული.

ახედ-დახედეს ერთმანეთს, ათვალისწინეს ერთმანეთი და შეეჩინათ შუალი.

— გეყოფა ამდენი ფალანგობა შენო. დღეის იქით ჩვენი ვიყოთ, ჩამოდექი, გზა მომეცო! — უთხრა გორელმა.

თუ წყალობასა მთხოვ, გულა ზურგზედ უნდა გედოსო და თუ მექართით მიღიხარ, აარალი ხელში უნდა გეჭიროსო! — მიუგო კახელმა.

— ეჰ, მაშ კარგი, რადგანაც ნებით არა გგმობდები, მაშ ძალაზედ შედგეს საქმე, კახელო!



საპაი წარმართული

თელეი მშვიდობიანია, სანამ არ გააჯავრებს; მაგრამ თუ გახურდა, ვერძივით იცის დაჯახება. კახელი ძლიერ დაზოზნანობს, მაგრამ თუ ერთი გასწია კამბეჩივით, ძნელად და შეიძლება მისი დამარცხება!

შეხურდნენ ფალანგები და შეუტყეს ერთმანეთს. საქმე შეელახედ მივარდა.

დასწერა კახელმა წიფნი, მაგრამ რა წიფნი? ოთხი პეკარი (სტრიქონი) ოთხ დღეს სწერა, ისე მოფიქრებდათ გაისარჯა და გაუგზავნა კახელებს:

— „მა მისთვის და ამ დღისთვის! გაჭირვების დღე მადგას და აბა თქვენ იცით და თქვენმა კაცობამ, თუ მომეშველებითო. იდგეთ, ნულარ დაჯდებით და იჯდით ნუ დაწვებით, ისე გამოეშურეთ აქეთყვანო, სხვა თუ ვეღარა მოახერხოთ რა რაც თავ-თავი ბიჭები ხართ, სულ ფეხ-ფეხ წამოდიოთ!“

კეთილი და პატიოსანია, შემოუთვალეს, მაგრამ ფეხ-ფეხობა რა გასაჭირია? აქ არა გვეყავს მა-მაპაპის ეტლებიო!.. ურმები მზათა გვეყავს, კამეჩებს შევაბამთ, შოლტსაც ხელში ავიღებთ, ერთ ტპპრუს



საპაი წარმართული

დაესძახებთ და ქალაქში ჩამოვრინდებითო!!!

ეს ამბავი რომ გაიგო გორელმა, იმანაც აიღო კოლამი ხელში და მიუწერა თავისიანებს:

„მეც მომეშველეთო!.. თუ სხვა დაგირჩესთრა, ქვეით წამოდიოთ. — ბატონი ბრძანდებითო, შემოუთვალეს, მაგრამ ქვეითობა რა საჭირო არისო? ე დალოცვილი მტკვარი მანდეთ არ მოდის? ტივებს ვიშოვნით, დავსტყვებით, ლახათაანად ერთსაც მივუღსებთ და ქალაქში ამოვყოფთ თავსაო!“

დაიმედნენ მოჭიდავენი, დანიშნეს დღე; მაგრამ მომხრეები კი არასად დასწინდნენ; თურმე რა მოუვიდოდათ: კახელებს ამ სიცხეში კამბეჩებს გაზაზედ უწევდაო და გაზას უკრძელებდნენ და ქართლოებს კი უფრო უცნაური საქმე მოუვიდოდათ: გორში თურმე ერთი სომეხი იყო, ტივების წამოღება უნდოდა ქალაქში ჩამოსატანად, მაგრამ დიდ ქირასა სთხოვდნენ და ფულს ვერ იმეტებდა. რომ გაიგონა ქართველები ტივებს ეძებნენ, მაქიარავა მათ და არა თუ მუქათა წამოაღებინა ტივები, ქირაც გადაახდევინა. ტივებით მიმავლს ქალაქს გარეთ ცუნცულაძე დაუხვდა და რომ დაეჩქარებინა, მიამახა მეტივეებს: — აბა, ბიჭებო, ჩქარა მოუსეთ, ჩქარაო! იმათ მოუსვებს და თავი კი ვეღარ მოუკივებს! გამოქანდნენ ტივები ნამდვირიან სახედრივით და თბილისს გა-



საპაი წარმართული

დაესძახებთ და ქალაქში ჩამოვრინდებითო!!!

ეს ამბავი რომ გაიგო გორელმა, იმანაც აიღო კოლამი ხელში და მიუწერა თავისიანებს:

„მეც მომეშველეთო!.. თუ სხვა დაგირჩესთრა, ქვეით წამოდიოთ. — ბატონი ბრძანდებითო, შემოუთვალეს, მაგრამ ქვეითობა რა საჭირო არისო? ე დალოცვილი მტკვარი მანდეთ არ მოდის? ტივებს ვიშოვნით, დავსტყვებით, ლახათაანად ერთსაც მივუღსებთ და ქალაქში ამოვყოფთ თავსაო!“

დაიმედნენ მოჭიდავენი, დანიშნეს დღე; მაგრამ მომხრეები კი არასად დასწინდნენ; თურმე რა მოუვიდოდათ: კახელებს ამ სიცხეში კამბეჩებს გაზაზედ უწევდაო და გაზას უკრძელებდნენ და ქართლოებს კი უფრო უცნაური საქმე მოუვიდოდათ: გორში თურმე ერთი სომეხი იყო, ტივების წამოღება უნდოდა ქალაქში ჩამოსატანად, მაგრამ დიდ ქირასა სთხოვდნენ და ფულს ვერ იმეტებდა. რომ გაიგონა ქართველები ტივებს ეძებნენ, მაქიარავა მათ და არა თუ მუქათა წამოაღებინა ტივები, ქირაც გადაახდევინა. ტივებით მიმავლს ქალაქს გარეთ ცუნცულაძე დაუხვდა და რომ დაეჩქარებინა, მიამახა მეტივეებს: — აბა, ბიჭებო, ჩქარა მოუსეთ, ჩქარაო! იმათ მოუსვებს და თავი კი ვეღარ მოუკივებს! გამოქანდნენ ტივები ნამდვირიან სახედრივით და თბილისს გა-

„დროება“, 1876 წ. 28 მაისი (№50).  
პუბლიკაცია მოამზადა სულნიკო ნეჭუბიძემ.



საქართველოს პირველი

შეხვედრის შედეგები

გამომართა რეპუბლიკის საფეხბურთო ჩემპიონატის მორიგი ტურის შედეგები.

დებულების თანხმად ცხინვალელებს წაგება ჩაეთვალათ.

ისრაელში სტუმრად იმყოფება სსრ კავშირის ვეტერან ფეხბურთელები...

ლოტოე, ვ. პილგუი, ე. ლოვჩივი, გ. ჰუსანიოვი, მ. გერგოვიჩი, ვ. ბუბუჩინი და სხვანი.

კრებ გუნდებს შორის დამატებით ფრედ — 2:2, საბჭოთა ფეხბურთელებს ამ ქვეყანაში დამატებითი კრებები ანაზღაურის სფეროში...

Table with match results for various teams like 'არაგვი', 'საბურთალო', 'საბურთალო-2', etc.

Table with match results for teams like 'საბურთალო', 'საბურთალო-2', 'საბურთალო-3', etc.

Table with match results for teams like 'საბურთალო', 'საბურთალო-2', 'საბურთალო-3', etc.

Table with match results for teams like 'საბურთალო', 'საბურთალო-2', 'საბურთალო-3', etc.

Table with match results for teams like 'საბურთალო', 'საბურთალო-2', 'საბურთალო-3', etc.

ქეთევან კახიანი

ქეთევან კახიანი, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

კალაშნიკოვი

კალაშნიკოვი, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...

საბურთალოს მწვერვალზე

საბურთალოს მწვერვალზე, რომელიც საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მონაწილეობის პირობით...



შედეგებით სუსტდება. საამისო მგალობლები საკმაოდ, რად ღირს, თუნდაც ის, რომ წყევლებდნენ...

ბურნიის ეპოქა

საჭიროა თაბაშის დონის აგადლება

როგორც ვიწყობოდით, ამ რამდენიმე დღის წინ ბათუმში დამთავრდა საქართველოს მოსწავლეთა პირველობა მადრიდში. ამასთან დაკავშირებით ჩვენი კორესპონდენტი ესაუბრა საქართველოს სახალხო განათლების სამინისტროს მთავარ მწვრთნელს, რეგულაციის დამსახურებულ მწვრთნელს სპეციალურ მწვრთნელს...

ამ შეჯიბრებისადმი ინტერესი ბუნებრივად იყო — ბათუმში რომ თავი მოიყარეს იმ მოკლადრეკებმა, რომლებმაც ხვალ თუ ზეგ საქართველოს ინტერესები უნდა დაიცვან მაღალი დონის საკავშირო ტურნირებში, მაგრამ გთხოვთ, ხანამ ჩვენს წამყვან ნორჩ მოკლადრეკებზე იტყოდეთ, ჯერ მოკლედ გვითხარით გოგონათა და ქაბუჯთა შეჯიბრებების მიმდინარეობის შესახებ.

— ორივე ამ ტურნირს წინ უძღვოდა სხვადასხვა შესარჩევი შეჯიბრება, რომელთა მიზანი იყო ყველა უძლიერესი ნორჩი მოკლადრეკის გამოვლენა და მათი დღევანდელი მზადყოფნის შემოწმება. ახლანდელ ჩემპიონატს განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ვანიჭებდით თუნდაც იმიტომ, რომ გაიასი მისწავლეთა საკავშირო ჩემპიონატში მოგველის მონაწილეობა. ქაბუჯთა შორის მართლაც საუკეთესო შემადგენლობას მოვეუყარეთ თავი — არ დარჩენილა არც ერთი პერსონაჟი მოკლადრეკე, ბათუმში რომ არ ეთამაშოს. გოგონათა შორისაც, ორიოდ გამოვსკოისის გარდა, შეჯიბრებაში ჩაება ყველა წამყვანი მოკლადრეკე. როგორც გოგონები, ისე ქაბუჯები, დღევანდელ მდებარეობაზე ნათესაობის რეგულაციის თამაშობდნენ. კარგად

გვესმის, რომ ასეთი რეგულაციები მოსწავლეთა დონის საკავშირო სპორტკლასი ასეთნაირად ჩატარდება. საჭიროა წინასწარვე შეჩვენვა ვფიქრობ, ჩვენი მოკლადრეკები ამას მოახერხებენ.

გოგონებში ერთი აშკარა ფაქტორი გვყავდა — ნინო ხურციძე, შეგახსენებთ, რომ მოსწავლეთა შარშანდელ ჩემპიონატში სწორედ მან გაიმარჯვა, წლებულს კი საქართველოს ჩემპიონი გახდა ქალთა შორის, ამდენად ხურციძეს ბათუმში ყველა შესაძლებლობა ჰქონდა პირველი ადგილისთვის ებრძოლა და ეს შეძლო კიდევ მისი საბოლოო შედეგი ძალიან მაღალია — 15,5 ქულა 17 შესაძლებელიდან. მაგრამ ისე არ უნდა გამოვიდოდა, თითქოს აქ ჩემპიონის „ოთხი გასერიანებასთან“ გვეწინააღმდეგებოდა ხურციძეს შეუბოვარი, მძიმე წინააღმდეგობა გაუწიეს.

უღვაწე ზრდა ეტყობა იხვა ხურციძესაც, რომელსაც 14 ქულით მეორე ადგილი დარჩა. თვალყურს ვადევნებ იხვას წლებულს გამოსვლებს, მის ვარჯიშსაც ბაკურიანის საკმაოდ ხანგრძლივ შეჯიბრებაზე და ვხედავ, რომ იგი დიდი სერიოზულობით, მონდობით მეცადინეობს. მადრიდში არაფერი ხდება შემთხვევით, ყველაფერი

თავის მიზეზები აქვს. ასე რომ, ხურციძეს წარმატება უდავოდ დამსახურებული უნდა ჩაითვალოს. 12 ქულით მესამე ადგილზე ვასულმა თამარ ფაჩულიამ სტარტზე განცდილი დამარცხებების შემდეგ მალე შეძლო ძალების მოკრება და სერიოზულ უდავო წარმატებას მიიღწია. მსოფლიო ჩემპიონი 12 წლამდე ასაკის გოგონათა შორის ბათუმელი დინა დარჩია, შეიძლება ითქვას, არათანაბრად თამაშობდა, იმპულსურად მოქმედებდა, ჩქარობდა. რა თქმა უნდა, მან მეტი უნდა იმუშაოს, გაიასი ხომ ძალზე საპასუხისმგებლო შეჯიბრებებში ელის გამოსვლა. ამჯერად მას 11,5 ქულით მეოთხე ადგილი დარჩა. კარგი შთაბეჭდილება დატოვეს ფოთელმა თეა სახოკიამ (11 ქულით მეხუთე ადგილი), თბილისელმა ნინო ლლონტა და მთა ლომინიძეებმა.

ქაბუჯთა პირველობა შემადგენლობის სიძლიერის თვალსაზრისით აღემატებოდა ჩვენს მიერ აქამდე ჩატარებულ მოსწავლეთა შეჯიბრებებს — ამჯერად 16 ოსტატობის კანდიდატი და 2 პირველთაონი გოსანი თამაშობდა. რამდენ მოულოდნელობა აქ არ მომხდარა, თუ არ ჩავთვლით იმ გარემოებას, რომ საქართველოს შარშანდელი ჩემპიონი მოსწავლეთა შორის, სენაკევი რომან სიჭინავა სათანადოდ არ მოემზადა ამ შეჯიბრებისთვის და თავისი წოდება დატოვებდა უბრძოლველად დათმო. სერიოზულად ჩვენი დავიერებებით, ქაბუჯთა წლებულ შეჯიბრებებში კარგად გამოირჩევა ორი მოკლადრეკე: ქუ-

თაისელი შოთა კუჭუხიძე და თბილისელი მიხეილ კეკელიძე. ისინი მეტად სერიოზულად მუშაობდნენ, მთელი მონდობით და შეუბოვრად თამაშობდნენ. ბათუმშიც ისე წარმატებას სანდო, რომ ჩემპიონობა არ ერთს უნდა დარჩენილი, ან მეორეს. საბოლოოდ კუჭუხიძემ 17 შესაძლებელიდან 13,5 ქულა მოაგროვა და ნახევარი ქულით ჩამოივარდა მეტოქე როგორც კუჭუხიძის, ისე კეკელიძის წარმატებას სავსებით დამსახურებულად უნდა ჩაითვალოს. 11,5-11,5 ქულით მესამე-მეოთხე ადგილები გაიყვეს რომან სიჭინავამ და ბექა კვარაცხელიამ (თბილისი). 11-11 ქულით დაამთავრეს შეჯიბრება კახა ხაბურჩანიამ (თბილისი) და ზურაბ ივრიაშვილმა (რუსთავი).

გოგონებშიც და ქაბუჯებშიც ბევრი ნიჭიერი მოკლადრეკე გვყავს, შეჯიბრებების საერთო დონე სისტემატურად მაღალდება, მაგრამ ჯერ კიდევ განვიცდით კვალი იმეორეული მწვრთნელების დიდ ნაკლებობას. ზოგ მათგანს მიაჩნია, რომ მათი ამოცანა თეორიის სფეროში მუშაობა არ არის, მოსწავლეთა თამაშის სისტემატურ სრულყოფას სხვადასხვა საეკვო ფუნქციონირებაში გამოსვლა ჯობს, რომლებიც მრავალდამრთობა ჩვენთანაც და საზღვარგარეთაც. ასეთ შეჯიბრებებში გამოსვლა ყო, ცოტა არ იყოს, თვალში ნაცრის შეყვარებას ჰგავს, რასაც ზოგიერთი მწვრთნელი არ ერიდება. ჩვენთვის კი გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ვეგამაზომებ, ყოველდღიურ მუშაობას, სერიოზულ ტურნირებში

მონაწილეობას და არა სხვადასხვა ქალაქებში გასერებას.

საქართველოს პირველობის ბათუმში გამართვა თავისებური ტრადიცია გახდა...

— დიხ და ამას, ცხელია, მიხეილ აქვს. ბათუმში ბევრი კეთდება შეჯიბრებების კარგად სატარებლად და, სერიოზულად, უძველესი საქართველო ტრადიციის ასლოტირებლად, რომელიც აჭარას აქვს. ნუ დავგვიწყვდით რომ სწორედ აჭარაში არის სოფლები, სადაც დიდი და პატარა დრაკს თამაშობს. კარგა ხნის წინ პოვარი მდებარეობის შემდეგ თუშეთი მოკლადრეკებს გადამეშვეფერისი შენობა პიტნისა რქში, სულ ახლახან კი შესანიშნავი საქართველო კლუბი ზღვის რასა, სადაც პირველობისთვის საერთაშორისო ტურნირების ჩატარებაც კი შეიძლება. ახლა სიტუაცია ბათუმში მწვრთნელებს ეკუთვნის — პირობები აქვთ და ნიჭები ახალგაზრდობაც უნდა დააწინააღმდეგოს.

რას იტყვით მოსწავლეთა მადრიდის საკავშირო სპორტკლასის შესახებ?

— ეს შეჯიბრება ადვილად აღინიშნება ჩატარდება და სერიოზული ამოცანების წინაშე გვყავს. გუნდის კანდიდატთა შორის გამოვლენილი გვყავს. ახლა საქართველო მთლიანად მუშაობს თამაშის დონის ასაშენებლად.

პროფესიონალების კონკრეტი

ზაზარაძის „სპორტსკე ნოვოსტი“ გამოაქვეყნა ცნობა კალათბურთის ეროვნული ასოციაციის (ნბა) ვარსკვლავთა კონტრაქტების თაობაზე, რომელიც დაინტერესებს ჩვენს მკითხველებს. პატრიკ ირვინგი — „ნიუ-იორკ ნიკერბოკერსი“ 10 წელი, 32 500 000 დოლარი. დევიდ რობინსონი — „სან-ანტონიო სპერსი“, 8 წელი, 26 000 000, „მაჯიკ“ ჯონსონი — „ლოს-ანჯელეს ლეიკერსი“ 8 წელი, 25 200 000. მაიკლ ჯორდანი — „ჩიკაგო ბულსი“, 8 წელი, 25 000 000, ლარი ბიორდი — „ბოსტონ სელტიკსი“, 4 წელი 12 000 000, „კიმ ოლაჯუნი“ — „პიუსტონ როკეტსი“, 14 წელი, 27 000 000, აიზია თომასი — „დეტროიტ პისტონსი“,



8 წელი, 16 000 000, კევალ დუგპორტი — „პორტლენ თრილ ბლეიზი“, 8 წელი, 16 000 000, დომინიკ უილკინსი — „ატლანტა ჰორნეტსი“, 5 წელი, 14 500 000, კევინ ჯონსონი — „ფინიქს სანზი“, 7 წელი, 15 000 000, ჩარლ ბერკლი — „ფინიქს როკეტსი“, 9 წელი, 19 000 000, ტერი პორტერი — „პორტლენ თრილ ბლეიზი“, 6 წელი, 15 000 000. ასეთი ზღაპრული პონორარი ჰემპირიტალ ღირსეული ანაზღაურებაა იმ ბრწყინვალე ოსტატობისა, რომელსაც ნბას ჩემპიონატში უჩვენებენ და საუკეთესო სტიმულია ახალგაზრდობისათვის. სანტრესისა რა პონორარს იღებენ ევროპელი პროფესიონალები. ვახუთის ცნობით, დრეკემ ბეტროვიჩისა და შარუნას მარჩიულონისს — სამწლიან კონტრაქტში მიახლოებით 4 000 000 დოლარი, ვლადო დივაცს ერთ სეზონში—700 000 დოლარი, ჟარკო პასპალს—350 000

ფოთელთა — ყველაზე მეტი

დაბრკობაში ასმეტრინი ზოლის ვადალახვა, საერთო კიბით სამოსწავლო კოშკის მეოთხე სართულზე ასეა, ორკიდე, ესტაფეტა (4X100 მ) და სხვა დისციპლინები — ერთი სიტყვით, ტრადიციულად მრავალფეროვანი იყო სახანძრო-გამოყენებით სპორტში საბჭოთა კავშირის მორიგი ჩემპიონატის პროგრამა, რომელიც ამასწინათ ჩატარდა ქუთაისში.

საქართველოს მეხანძრეთაგან ფოთი.

ავროპის ტურნირების ფილისურა

მონაწილეობა კალათბურთის საერთაშორისო ფედერაციის შტაბბინაში შედგა ევროპის საკლუბო ტურნირების მონაწილეთა ფილისურა. როგორც ცნობილია, კიევის „ბუდეველნიკი“ ვერ ვაეიდა ჩემპიონთა თასის გათამაშების ვადამწყვეტ ეტაპზე და მონაწილეობას არ მიიღებს რვა უძლიერესი კლუბის ტურნირში. ეს ადგილი მან პონანის „ლეხს“ დაუთმო. პოლონელ კალათბურთელთა გარდა საბატო პრიზისთვის იბრძობებენ თასის მფლობელი „იუგოსლავიკა“ (სლობოდი, იუგოსლავია), „მაჯიკი“ (თელ-ავივი, ისრაელი), „ლიმპიკი“ (საფრანგეთი), „ლირეკტანკი“ (პოლანდია), „ბარსელონი“ (ესპანეთი), „არისი“ (სალონიკი, საბერძნეთი) და „ფილიპსი“ (მოდანი, იტალია). ორწრიანი ასპარეზობის შემდეგ ოთხი უძლიერესი გუნდი ბრძო-

ლას გააგრძელებს ფინალში, რომელიც 17-18 აპრილს ჩატარდება საზღვარსაშორის (ესპანეთი). თასების მფლობელთა თასის მეოთხედფინალური ჯგუფები ასე დაკომპლექტდა: პირველი — „ანორი“ (ბოლონია, იტალია), „ჟალგირისი“ (კაუნასი, სსრ კავშირი), „სუნერი“ (ბელგია), „მაჯიკი“ (რამატგანი, ისრაელი); მეორე — „რეალი“ (მადრიდი, ესპანეთი), „პარტიზანი“ (ბელგარაი, იუგოსლავია), „მიულუნი“ (საფრანგეთი), „პაოკი“ (სალონიკი, საბერძნეთი). ნახევარფინალში ჯგუფიდან გავა ორი უძლიერესი გუნდი. ფინალი შედგება 13 მარტს ფლორენციაში (იტალია). „ჟალგირისი“ პირველ მატჩს ჩატარებს 5 დეკემბერს ბოლონიაში ადგილობრივ „ანორთან“. გათრეკვა, აგრეთვე, კორაჩის თასის მეოთხედფინალური ჯგუფების

ყველაზე უკეთ იასპარეზეს ფოთელმა ზ. შეროზიამ და ს. ბაირამიძემ, რომლებმაც ყველაზე მეტი ქულაც შესძინეს თავიანთ გუნდს. საბოლოოდ კი, ჩვენი რესპუბლიკის სპორტსმენებმა IV ადგილი დაიკავეს 17 გუნდს შორის.

ბრისტან მანია.

ბაისონის მატჩი

ვადილ მსოფლიო ჩემპიონ მაიკლსონისა და კანადელ პრეტენდენტ ზორ რადოკის მატჩი, რომელიც ემბერში ტორონტოში უნდა გაერთილებოდეს, გადაიდო. გამოცხადდა რომ იგი ამავე ქალაქში მერმისის 5 იანვარს შედგება.

ამელანში საპატიო დოკტორი

ბუდაპეშტის უნივერსიტეტში მართული საზენიმო ცერემონია შედგა ფიფის პრეზიდენტ ჟო აველანს (ბრაზილია) მიენიჭა ნომიკურ მეცნიერებათა დოქტორის საპატიო წოდება.

მინიატურა

— პირადად მე ძალიანაც მწაგარდაქმნისა. — ნუთუ მართლა? — როგორ არა, „გური“ უკლებს ლიგაშია, „შენიტი“ პირველ

— რა ქენი, აღადგინე შენი უმალესი? — არა, წელს „გური“ ქენი იყო. — „გური“ ვინ უფრო მოუხერხებოდა? — გურული.

მზია მუხამბეზოვი

რედაქტორი. თ. გაჩაჩილაძე

ჩვენს მისამართს: წერილებს — 880098, თბილისი, ლენინის ქ. 14, ლეგენებისთვის — თბილისი, „ლელო“.

რედაქციის ბალანსი: წერილების განყოფილება — 93-97-55, სამაგისტრო — 93-97-52, ინფორმაციის განყოფილება — 93-97-52, „მერანი“ — 93-97-26, „მარტვი“ — 93-97-27.

ჩვენს მისამართს: 880098, თბილისი, ლენინის ქ. 14, აბეუდება ოფის ტური წიხით საგანთა კორპუსში: ნოზარაულის, 29.

Table with 13 columns and 2 rows of numbers, likely a calendar or index.